

Sardana Les Bonesvalls

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: 08795 OLESA DE BONESVALLS

Coordenades:

Latitud: 41.35164
Longitud: 1.85075
UTM Est (X): 403861
UTM Nord (Y): 4578431

Classificació

Número de fitxa 08146 - 154
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1982
Autoria de l'element: Josep Escala i el Mestre Colom.
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: 08795 OLESA DE BONESVALLS
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dt., 25/08/2020 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC
Data de la darrera revisió: dv., 27/02/2026 - 15:04

Descripció

La sardana Les Bonesvalls té lletra de Josep Escala i música del Mestre Colom de la Rondalla Sellarès de Gavà. Es va fer la sardana aprofitant un poema de Mn. Escala escrit l'octubre de 1982. La sardana es va estrenar per la Festa Major de fa uns quinze anys i es canta cada any per les Caramelles. La característica més important és que la lletra parla d'Olesa.

Història

MUNTANYES D'OLESA Olesa està tot voltat D'una muntanya ondulant, I al bell mig endormiscat S'hi bressola confiat Com si estigués embolcallat En el bressol d'un infant. Quatre gegants té per guardes Que vigilin els conreus, I a l'ensem el protegeixen Del vent fred dels Pirineus. El Montau, Puig de la Mola, Puig Bernat i el Montgrós, ens ensenyen a tot hor Son perfil majestuós, I al seu costat s'hi arrepenen Tot servint-los de graó Talment com si s'hi gronxessin Els Penyalets i el Fitó. Són com una gran sardana En una dansa constant, Que enjogassada i ufana Va escampant al seu voltant Dolça fragància boscana. Contemplant les fondalades I les aspres serralades Abans verdes i formoses, Hom recorda les vegades Que eixes obagues frondoses Encisat les he creuades Pasturant nostres ramades. Però avui he pujat al cim D'eixes muntanyes estimades, I he plorat igual que un nin, En veure-les tan cremades Ennegrides i pelades; I a mi m'ha semblat un crim Que romanguin calcinades Tant tristes...tan desolades... Ja no s'enlairen ufanies Les pinades ondulants Ni se senten per les planes De les aus els seus bells cants. Avui sols hi ha tristor Sobre la muntanya morta, I aclaparat de dolor Jo demano amb veu ben forta Que ja mai, cap més traïdor Aquesta terra tan nostra Ompli de desolació.

Bibliografia

MISSER I VALLÈS, Salvador (1953). Glosses històriques d'Olesa de Bonesvalls Salvador Misser i Vallès. Barcelona Tall. Gràf. J. Prats Bernadàs.